

NOVÁ ZMLUVA

PRED VYSTÚPENÍM
JEŽIŠA KRISTA

Zachariášovo videnie (L 1)

Za júdskeho kráľa Herodesa Veľkého žil kňaz menom Zachariáš. Jeho manželka sa menovala Alžbeta. Obaja boli spravodliví pred Bohom, ale nemali deti a obaja boli už v pokročilom veku.

Jedného dňa podľa poradia svojej kňazskej triedy mal Zachariáš v chráme zapáliť kadidlo. Vošiel do chrámu a celé množstvo ľudu sa modlilo vonku. Vtedy sa Zachariášovi zjavil anjel Pánov, ktorý stál z pravej strany oltára. Keď ho Zachariáš uzrel, preľakol sa. Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo Boh vypočul tvoju modlitbu. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna, ktorému dáš meno Ján. Ten bude veľký pred Pánom. Pôjde pred Ním v duchu a v moci Eliášovej, aby dokonalejší ľud Pánovi pripravil“.

Zachariáš povedal anjelovi: „Podľa čoho to poznám? Veď ja som starac a moja manželka je v pokročilom veku“. Anjel mu odvetil: „Ja som Gabriel, ktorý stojí pred Bohom. Poslaný som hovoriť s tebou a zvestovať ti túto radostnú novinu. Hľa, onemieš a nebudeš schopný prehovoriť až do dňa, keď sa to stane, lebo si neveril mojim slovám“. Medzitým ľud čakal na Zachariáša a divil sa, že sa tak dlho zdržiava v chráme. Ale keď vyšiel, nemohol k nim prehovoriť. Z toho poznali, že mal v chráme videnie. Len znaky im dával, lebo zostal nemý.

Mal 3,1: *Ajhľa, posielam svojho posla, aby pripravil cestu predomnou.*

Máriino a Jozefovo videnie (L 1,
Mt 1)

O šesť mesiacov poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta Nazaretu k panne, zasnúbenej s mužom, ktorý sa menoval Jozef a bol z Dávidovho rodu. Panna sa volala Mária. Keď anjel vošiel k nej, oslovil ju: „Buď pozdravená, milostou obdarená. Pán s tebou!“ Ona, zarazená jeho rečou, premýšľala, čo tento pozdrav znamená. Vtedy jej anjel povedal: „Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Hľa, počneš a porodíš syna, ktorému dáš meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať. Naveky bude kráľovať nad Jákobovým domom“.

Mária sa spýtala: „Ako sa to stane, veď ja nepoznám muža?“ A anjel jej odpovedal: „Duch svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho zatiene ňa. Preto aj to, čo svätého sa narodí z teba, bude sa volať Syn Boží. Hľa, Alžbeta, tvoja príbuzná, ktorú považovali za neplodnú, tiež počala. Lebo Bohu nič nie je nemožné“. Na to Mária povedala: „Som služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa tvojho slova“. A anjel odišiel od nej.

I Jozefovi sa zjavil vo sne anjel Pánov a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za ženu, lebo čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo On vyslobodí ľud z hriechov“. Keď sa Jozef prebudil zo sna, urobil, ako mu prikázal anjel Pánov, a vzal si Máriu za ženu.

Žid 2,2: Slovo, ktoré anjeli hlásali, bolo prísne platné.

Mária na návšteve u Alžbety (L 1)

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu do hornatého júdskeho kraja a vošla do Zachariášovho domu. Pozdravila Alžbetu. Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, naplnená bola Duchom Svätým a hovorila: „Blahoslavená si medzi ženami. Ale ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Blahoslavená, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“.

Vtedy Mária povedala: „Veľobí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, mojom Spasiteľovi. Lebo zhladal na poníženosť svojej služobnice. Odteraz blahorečiť mi budú všetky pokolenia. Lebo Mocný učinil so mnou veľké veci a sväté je Jeho meno. Jeho milosrdenstvo je s tými, čo sa Ho boja z pokolenia na pokolenie“.

Mária zostala u Alžbety asi tri mesiace a potom sa vrátila domov.

Iz 7,14: *Sám Pán vám dá znamenie: Ajhľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Immanuel.*

Narodenie Jána Krstiteľa (L 1)

Alžbete sa narodil syn. Jej susedia a príbuzní počuli, že Pán ju obdaroval milosrdenstvom, a radovali sa s ňou. Na ôsmy deň prišli obzerať dieťaťko a chceli ho pomenovať Zachariášom podľa otca. Ale matka povedala: „Nie. Bude sa volať Ján. Hovorili jej: „Veď nemáš nikoho v rodine, kto by sa tak volal“. Obrátili sa k jeho otcovi, ako ho chce pomenovať. Zachariáš si pýtal tabuľku a napísal na ňu: „Ján je jeho meno“. Všetci sa tomu divili. Hneď na to sa Zachariášovi otvorili ústa, prehovoril a veľobil Boha. Po celom hornatom kraji júdskom sa rozprávalo

o tom všetkom. Tí, čo to počuli, hovorili: „Čo len bude z tohto dieťaťa?“ Zachariáš, naplnený Duchom Svätým, prehovoril takto: „Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo zhladal na svoj ľud a vykúpil ho. Vzbudil v nás nádej spasenia v dome svojho služobníka Dávida. A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou, aby si Mu pripravil cestu a učil Jeho ľud známosti spasenia, totiž, že náš Boh odpustí hriechy zo svojho milosrdného srdca, s ktorým zhladal na nás ako vychádzajúce slnko z výsosti, aby svietil sediacim v tme a v tóni smrti a upravil nám nohy na cestu pokoja“.

A Ján rástol a mocnel na duchu. Žil na púšti až do dňa svojho vystúpenia pred Izraelom.

Ž 92,2: *Dobré je Hospodinu ďakovať a ospevovať Tvoje meno, Najvyšší.*

Narodenie Ježiša (L 2)

V tých dňoch cisár Augustus prikázal urobiť súpis celého sveta. Tento súpis bol prvý raz vtedy, keď sýrskym vládcom bol Kyrenios. Všetci sa išli zapísať, každý do svojho rodného mesta. I Jozef sa vybral z galilejského mesta Nazareta do Júdska, do Dávidovho mesta Betlehema, lebo bol z domu a rodu kmeňa Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. Porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jaslách, pretože v útulku nebolo pre nich miesta.

V tom kraji boli pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov sa postavil vedľa nich a osvietila ich sláva Pánova. Zmocnil sa ich veľký strach. Ale anjel im povedal: „Nebojte sa,

veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude pre celý ľud; Lebo v mes- te Dávidovom narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán. A to- to vám bude znamením: neml- vniatko, zavinuté do plienok a ulo- žené v jaslách“. A hneď s anjelom zjavilo sa množstvo nebeských vojov, ktoré chválili Boha a volali: „Sláva na výsostiach Bohu, a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle“. – Len čo sa an- jeli vrátili do neba, pastieri si pove- dali: „Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa tam stalo, čo nám oznámil Pán“. Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i nemluvniatko ulo- žené v jaslách. Keď to uvideli, vy- rozprávali, čo im bolo povedané o dieťati. Všetci, čo to počuli, divili sa tomu, čo im pastieri hovorili. Ale Mária si toto všetko zachovala v srdci a premýšľala o tom.

Potom sa pastieri vrátili, oslavo- vali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo pove- dané.

Iz 9,5: Dieťa narodilo sa nám, syn nám je daný; na jeho pleciach spoči- nie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja.

Predstavenie Ježiša v chráme (L 2)

Na ôsmy deň dieťaťko obrezali a dali mu meno Ježiš, ako Ho anjel pomenoval prv, než sa narodilo.

Po šiestich týždňoch rodičia pri- niesli dieťa Ježiša do Jeruzalema, aby Ho predstavili Pánovi a aby po- dľa zákona priniesli za neho obeť: dve hrdličky alebo dva holúbky.

Vtedy žil v Jeruzaleme človek me- nom Simeon, muž spravodlivý a bo- habojný, ktorý očakával útechu pre Izrael. Duch Svätý mu oznámil, že neumrie, kým neuvidí Krista, Poma- zaného Božieho. Vedený Duchom Svätým prišiel do chrámu. Keď rodi- čia priniesli dieťa Ježiša do chrámu, vzal si ho do náručia a chválil Boha

slovami: „Teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli Tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov ako svetlo, ktoré sa zjaví pohanom a oslávi Tvoj ľud Izrael“.

Jozef a Mária sa divili tomu, čo sa hovorilo o Ňom. Simeon ich pozh- nal a Márii povedal: „Tento je ur- čený na pád a na povstanie mno- hých v Izraeli, na znamenie, ktoré- mu budú odporovať, aby sa zjavilo myslenie mnohých sŕdc. Aj tebe meč prenikne dušu“.

Vtedy žila aj prorokynja Anna, osemdesiatročná vdova, ktorá nevy- chádzala z chrámu, ale pôstom a mo- dlitbami slúžila Bohu vo dne i v noci. Aj ona predstúpila, velebila Boha a rozprávala o dieťati všetkým, ktorí očakávali vykúpenie Jeruzalema.

Keď Jozef a Mária vykonal- i všetko podľa Pánovho zákona, vrá-

tili sa do svojho galilejského mesta Nazareta. Dieťaťko však rástlo a mocnelo, plné múdrosti, a milosť Božia spočinula na Ňom.

G 4,4: Keď prišla plnosť času, po- slal Boh Syna svojho, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo sú pod zákonom, aby sme prijali synovstvo.

Zjavenie Krista Pána mudrcom (Mt 2)

Keď sa Ježiš narodil v Betleheme, prišli do Jeruzalema z východných krajín mudrci, ktorí sa pýtali: „Kde je ten narodený kráľ židovský? Na východe sme videli totiž Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť“.

Keď to počul kráľ Herodes, vyka- kal sa a s ním celý Jeruzalem. Zhro- maždil všetkých veľkňazov a zákon-

níkov a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Kristus Mesiáš. Povedali mu: „V júdskom Betleheme, lebo prorok Micheáš tak píše: A ty, Betlehem v júdskej krajine, nie si najmenší medzi júdskými mestami, lebo z teba vyjde vojvodca, ktorý bude pásť môj ľud izraelský“.

Nato Herodes tajne povolal mudrcov, dôkladne sa ich pospytoval na čas, kedy sa zjavila hviezda. Poslal ich do Betlehema so slovami: „Choďte, dôkladne sa prezveďte o tom dieťatku. A keď Ho nájdete, oznámte mi, aby som aj ja šiel a poklonil sa Mu“.

Mudrci vypočuli kráľa a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, šla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťatko. Keď uzreli hviezdu, veľmi sa zaradovali. Potom vošli do domu a našli dieťatko i s matkou Máriou. Padli na tvár a klaňali sa Mu. Potom otvorili klenotnice a darovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A keď sa

im vo sne dostalo napomenutie, aby sa nevracali k Herodesovi, vrátili sa do svojej krajiny inou cestou.

Iz 60,3: Národy prídu k tvoju svetlu a králi k jasu, ktorý žiari nad tebou.

Útek do Egypta (Mt 2)

Keď mudrci odišli, anjel Pánov vo sne povedal Jozefovi: „Vstaň, vezmi dieťatko a Jeho matku, uteč do Egypta a ostaň tam, dokiaľ ti nepoviem. Lebo Herodes bude hľadať dieťatko, aby ho zahubil“. Jozef vstal, v noci vzal dieťatko i Jeho matku a odišiel do Egypta, kde bol do smrti Herodesovej.

Keď Herodes videl, že ho mudrci oklamali, strašne sa rozhneval a dal povraždiť všetky deti v Betleheme a na celom okolí od dvojročných nadol, podľa času, na ktorý sa vypytoval mudrcov.

Keď Herodes umrel, anjel Pánov sa zjavil Jozefovi vo sne a povedal: „Vstaň, vezmi dieťatko i jeho matku a choď do krajiny izraelskej, lebo pomreli tí, čo čhali na život dieťatka. Jozef vstal, vzal dieťatko a jeho matku a prišiel do krajiny izraelskej. Ale keď počul, že v Júdsku vládne Archelaos namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ísť ta a odbral sa do Galiliey. Tam sa osadil v meste Nazaret, aby sa naplnilo prorocké slovo o Pánu Ježišovi, že sa bude volať Nazaretský.“

Oz 11,1: Keď Izrael bol mladý, zamiloval som si ho; z Egypta som povolal svojho syna.

Dvanásťročný Ježiš v chráme (L 2)

Ježišovi rodičia chodievali každoročne do Jeruzalema na slávnosti

veľkonočného baránka. Keď mal Ježiš dvanásť rokov, šli tiež do Jeruzalema, ako bolo na sviatky zvykom. Ježiša vzali so sebou. Po skončení slávnostných dní sa vracali domov, ale dieťa Ježiš ostalo v Jeruzaleme. Jeho rodičia nevedeli o tom. Mysleli, že je niekde v sprievode a prešli deň cesty. Potom Ho hľadali medzi príbuznými a známymi, ale nenašli Ho. Vrátili sa do Jeruzalema, a tam Ho hľadali. Napokon Ho po troch dňoch našli v chráme sedieť medzi učiteľmi, ako počúval a kládol im otázky. Všetci, čo ho počúvali, žasli nad Jeho rozumnosťou a nad Jeho odpoveďami. Keď Ho rodičia zbadali, preľakli sa. A matka Mu povedala: „Synu, čo si nám to vykonal? Hľa, tvoj otec i ja sme ťa s úzkosťou hľadali.“ „On im povedal: „Ako to, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že sa musím zaoberať tým, čo patrí môjmu Otcovi? Ale oni tomu nero-

zumeli. – Potom Ježiš šiel s nimi, prišiel do Nazaretu a bol im poslušný. Matka však zachovávala všetky tie slová vo svojom srdci. A Ježiš napredoval v múdrosti, ve-ku a obľube u Boha aj u ľudí.

Kol 2,3: V Kristu sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.

VYSTÚPENIE JEŽIŠA KRISTA

Vystúpenie Jána Krstiteľa (Mt 3, L 3)

V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ, kázal na júdskej púšti a hovoril: „Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské“. To bol ten, o ktorom povedal prorok Izaiáš: „Hlas volajúceho na púšti: Pripravujte cestu Pánovi, vyrovnávajte mu chodníky.“ – Tento Ján mal odev

z ťavej srsti, okolo bedier mal kožený opasok a pokrmom mu boli kobyľky a poľný med. Prichádzal k nemu celý Jeruzalem i celé Júdsko, aj celé okolie Jordána. Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordáne.

Keď Ján videl, že mnohí z farizejov a sadukajov prichádzajú na krst, povedal im: „Vreteničie plemä, kto vám ukázal, ako uniknúť nastávajúcemu hnevu? Vydávajúce mu hodné pokánia. Nemyslite, že si môžete povedať: Máme otca Abraháma. Hovorím vám, že Boh z týchto kameňov môže stvoriť dietky Abrahámovi. Sekera je už priložená ku koreňu stromov: každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Ja vás krstím vodou na pokánie, ale Ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja: nie som hoden niesť Mu obuv. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. V jeho ruke je vejačka, vyčistí si humno a pšenicu zhromaždí do obil-

nice, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.“

Keď sa Jána spytovali zástupy, čo majú robiť, povedal im: „Kto má dve košele, nech dá tomu, kto nemá. Kto má pokrm, nech urobí podobne.“ Keď sa Ho colníci spytovali, čo robiť, povedal im: „Nevyberajte viac, ako vám prichodí!“ A vojakom povedal: „Nikoho nevydierajte, ani neudávajte, ale pristávajte na svojom žolde.“

Keď ľud myslel, že Ján je Kristus, Ján povedal všetkým: „Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší ako som ja: nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“ Ludu dával mnohé napomenutia a zvestoval mu evanjelium. Ale tetrarcha Herodes Antipas, ktorého Ján pokarhal pre všetko zlo, čo popáchal, dal Jána do väzenia.

J 3,30: On musí rásť a ja sa umenšovať.

Pokrstenie Ježiša (Mt 3)

Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu k Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján sa vzpieral urobiť to a hovoril: „Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe, a Ty prichodíš ku mne?“ Ježiš mu odpovedal: „Nechaj to teraz! Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť“. Ján Mu teda povolil.

Keď bol Ježiš pokrstený, vystúpil z vody a modlil sa. Vtedy sa otvorilo nebo a Ježiš videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako holubica na Neho. A z neba bolo počuť hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo“.

F 2,7: Ježiš Kristus svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobným sa stal ľuďom.